

Kl. 13.35

Det handler jo ikke kun om ventelister, det er jo også kræfthandlingsplanen, det er også de medicinske afdelinger. Det er en lang række områder, som vi skal have udmøntet, og det er noget, vi udmønter i fællesskab, bl.a. når vi laver finanslovaftaler med Dansk Folkeparti, eller når vi forhåbentlig også sammen med Dansk Folkeparti her i foråret skal udmønte den kræfthandlingsplan, som regeringen varsler.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til fru Pia Kjærsgaard. Den sidste ordfører, der har bedt om spørgsmål, er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, værsgo.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er jo en ren spinregering! Af en eller anden grund kan vi kun få oplyst, hvad der skal bruges penge på. Vi kan ikke få oplyst noget om, hvor alle pengene skal komme fra.

F.eks. i forbindelse med kommunalreformen ved alle jo, og enhver kan regne ud, at det koster penge at flytte. Det koster penge, at der skal etableres nye kontorer, det koster penge, at der skal etableres ny it osv. osv. Ikke desto mindre har regeringen overhovedet ikke peget på, hvor de penge skal komme fra. Der er ikke afsat én krone på finansloven til at dække de omkostninger, der er i forbindelse med omstruktureringen. Hr. Jens Rohde siger, at det jo ikke behøver at koste penge at gøre ting bedre, men det koster vel penge at gå ind og omstrukturere, det må selv regeringen vel være enig i.

Så hører jeg om nogle aftaler med kommuner og amter. Jeg synes, det ville være rart, hvis Venstre kunne bidrage med nogle oplysninger om, hvorvidt der også er indgået nogle aftaler, som vi ikke har kendskab til, om, hvor de penge skal komme fra, eller om der bare skal skæres i velfærden rundt omkring i kommuner og amter.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu er det jo sådan, at sådan en omstrukturering jo ikke er sådan en fast driftsudgift. Det er et spørgsmål om, at der skal foretages nogle engangsinvesteringer, og så er der måske nogle rationaliseringer at hente andre steder i forbindelse med, at man laver sådan en kommunalreform. Men det er jo sådan, at kommunerne har en låneadgang, at amterne har en låneadgang, sådan at man kan sikre, at disse engangsinveste-

ringer, som det er at købe ny it, som det er at købe kontormøbler, eller hvad der nu skal være, selvfølgelig kan blive dækket.

Det har ikke noget som helst med den almindelige drift og det almindelige serviceforbrug, som rækker hen over årene, at gøre, så der blander fru Pernille Rosenkrantz-Theil tingene sammen, og det ved hun i øvrigt også godt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Én ting ved jeg i hvert fald med sikkerhed, og det er, at lån er sådan noget, man skal betale tilbage.

Jeg er udmærket klar over, at der er tale om en engangsinvestering, og jeg er udmærket klar over, at der er låneadgang, men det ændrer jo ikke på beløbet, som nogle anslår til at være 10 mia. kr. Jeg har svært ved at vurdere, om det er det ene eller det andet beløb, og regeringen vil ikke selv anslå, hvor mange penge vi taler om. Men vi taler altså om et relativt stort beløb, som kommunerne og de nye regioner på en eller anden måde skal have dækket ind.

Jeg mangler stadig væk at få et svar på: Hvor skal de penge komme fra? Det er jo ikke nok, at hr. Jens Rohde kan sige, at der vil forekomme rationaliseringer og den slags, for hvor henne? Er det i ældreplejen? Er det på folkeskoleområdet? Hvor er det, at den her rationaliseringsgevinst hentes ind? Det mangler vi at høre om.

Det er derfor, jeg siger, at det er en spinregering. Regeringen præsterer gang på gang at tale om det her ved at lægge sådan et røgslør hen over det uden helt præcist at sige, hvor pengene skal tages fra. Hvem er det, der kommer til at bøde? Hvor er det, det kommer til at gøre ondt? Det er jo nemt nok at stå at sige, hvad man gerne vil give pengene til. Det svære er jo at sige, hvor man skal tage pengene, for det er knap så populært.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen det kommer overhovedet ikke til at gøre ondt med den her kommunalreform. Det giver jo ligesom sig selv, at hvis det er sådan, at man har mange regioner og får færre regioner, er der selvfølgelig et rationaliseringspotentiale i det.

Derudover til alt det der med indkøb til det ene og det andet: Sygehusene står der jo endnu, folkeskolerne står der endnu. Fordi vi ændrer vores strukturer, er det jo ikke sådan, at vi skal ud og bygge en hel masse nye lokaliteter af den